(१७) विषयस्यानिगीर्षस्यान्यतादाक्यप्रीतिकत्। सारोपा स्यान्निगीर्षस्य मता साध्यवसानिका*।

हडा उपादानल चणा सारीपा यथा। "श्रयः श्रेती धावति"। श्रव हि श्रेतगुणवानश्रोऽनिगीर्णख्र एः खसमवेत-श्रेतगुणतादाक्येन प्रतीयते॥ प्रयोजने यथा। "एते कुन्ताः प्रविश्वन्ति"। श्रव सर्व्यनामा कुन्तधारिपुरुषनिर्देशात् सारी-पालं॥ रुढी लचणलचणा सारीपा यथा। "कलिङ्गः पुरुषो यथिति"। श्रव पुरुषकलिङ्गयोराधार्याधारसम्बन्धः॥ प्रयोजने यथा। "श्रायुर्घृतं"। श्रवायुष्कारणमपि घृतं कार्यन्तारणभावसम्बन्धसम्बन्धायुस्तादाक्येन प्रतीयते। श्रन्यवैल-च्छीनायिभचारेणायुष्करलं प्रयोजनं॥

यथा वा। राजकीये पुरुषे गच्छित "राजासी गच्छित"

दित । त्रत्र खखामिभावलचणः सम्बन्धः ॥ यथा वा। त्रयमानेऽवयवे "इस्ते।ऽयं"। त्रत्रावयवावयिवभावलचणः सम्बन्धः ॥

ब्राह्मणेऽपि "तचासी"। त्रत्र तात्कक्ष्यं चणः सम्बन्धः ॥ दन्द्रार्थासु स्थूणासु "त्रमी दन्द्राः"। त्रत्र तादर्थ्यं चणः सम्बन्धः ॥

एवमन्यचापि ॥ निगीर्षस्य पुनर्विषयस्थान्यतादाक्ष्यप्रतीतिक्षत्

साध्यवसाना। त्रस्थाञ्चतुर्षु भेदेषु पूर्वीदाहरणान्येव॥

^{*} विषयस्थित । निरुक्तारोपविषयस्थेत्यर्थः । सन्गिर्मस्य प्रयुक्त-प्रव्यप्रतिपादितस्थान्यतादाक्यप्रतीतिकत् स्वनन्यपदार्थ।पस्थितिद्वारा प्रकातविस्देदकातिरिक्तधर्माविस्त्रस्थाभेदप्रतीतिकया सा लद्या सारोपा स्थादित्यर्थः ॥ टी॰ ॥